

ת"פ 1826/08/20 - מדינת ישראל נגד אמג'ד עווד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1826-08-20 מדינת ישראל נ' עווד

בפני כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי
מאשימה מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
נאשם אמג'ד עווד
ע"י ב"כ עו"ד אבנר בן אישטי

גמר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 3.5.21 במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן. על פי עובדות הנטען, הנאשם פנה ל.ב. וניסה לשכנע אותה לחזור בה מתלונה שהגישה במשטרה בנוגע למעשה מגונה שביצע בה אחיין שלו. הנאשם הציע ל.ב. שיפתרו את העניין ביניהם כי חשש פן "הסיפור יגדל, ויהיו בלגנים במשפחה". עוד במסגרת השיחה ביניהם, הנאשם הציע ל.ב. שישים את האחיין במעצר בית למשך חודשיים ושישלם לה 100,000 ₪.
2. על פי בקשת ב"כ הנאשם, נשלח הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו. שירות המבחן נתבקש לבחון גם את שאלת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 28.4.22 פורטו בהרחבה קורות חייו של הנאשם, בן 28, רווק המתגורר בבית משפחתו. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן שאיפה להתקדמות ולהתפתחות אישית ומקצועית והביע חשש שתוצאות ההליך הנוכחי עשויות להקשות על כך. בנוגע לעבירה הנוכחית, הנאשם מסר שבני משפחתו ביקשו ממנו שיסייע משום שהוא דובר עברית, ושהוא לא ידע על מה התלונה המתלוננת. לדבריו, עשה זאת מתוך רצון לעזור למשפחתו ומתוך תחושת מחויבות ואחריות כלפי בני משפחתו, אך הוא הכיר בטעות שעשה והצטער עליה.
4. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבחור חיובי בעל מערכת ערכים נורמטיבית שהאירוע בו הורשע מהווה חריג להתנהלותו היומיומית התקינה, ונעשה מתוך צורך פנימי להוכיח את עצמו מול בני משפחתו. עוד התרשם שירות המבחן מכך שההליך הפלילי הנוכחי המחיש לנאשם את חומרת ההתנהגות הבעייתית והדבר מהווה גורם מרתיע מפני הסתבכות נוספת בפלילים. לאור כל זאת, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו, שכן הדבר עשוי לפגוע הן בעבודתו הנוכחית כמאבטח והן בעבודתו בעתיד, לאור שאיפתו להתגייס למשטרת ישראל או לשירותי הכבאות וההצלה. עוד המליץ שירות המבחן על הטלת צו שירות לתועלת הציבור שיבוצע בפיקוחו.

טיעוני הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו בעת ביצוע העבירה - שמירה על הליך משפטי תקין, הגעה לחקר האמת ואף שמירה על שלום הציבור. לדבריה, פוטנציאל הנזק במקרים אלה הוא גבוה משום שהדבר עשוי להרתיע מתלוננות בעבירות מין ובכלל. גם בענייננו, הנאשם המשיך וניסה לשכנע את המתלוננת על אף סירובה ועל כן מדובר בעבירה חמורה לשיטתה. היא עתרה למתחם שנע בין מספר חודשי עבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. בתוך המתחם, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מספר חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. לדבריה, לקולא יש לשקול שהנאשם נעדר עבר פלילי, הוא הודה במעשיו ולקח עליהם אחריות, ובתסקיר נאמר שמדובר באירוע חריג לאורח חייו. לחומרא צוין שמהתסקיר עולה שהנאשם לא השכיל להתמודד בדרך נורמטיבית עם סיטואציה של לחץ מצד בני משפחתו, דבר העשוי להיות גורם סיכון להישנות עבירות בעתיד. לאור חומרת העבירה נטען שלא ניתן להימנע מהרשעה.
6. **ב"כ הנאשם** אמר שהנאשם כלל לא ידע שמדובר במעשה מגונה וחשב שמדובר בסכסוך בין ילדים, ושאלם היה יודע - לא היה מנסה לגרום למתלוננת לסגת מתלוננתה. עוד ציין שכשהבין הנאשם שהדרך להוכיח זאת תהיה על ידי העדת המתלוננת, בחר להודות ולחסוך זאת ממנה שכן לדבריו "היא סבלה מספיק". עוד חזר ב"כ הנאשם על התרשמותו החיובית של שירות המבחן ועל הקביעה שמדובר באדם נורמטיבי ששואף לקדם את חייו. באשר לבקשתו להימנע מהרשעה ציין שלאחר שהורשע הנאשם לא אפשרו לו לחזור לעבוד כמאבטח והדבר מעיד על פגיעה ממשית וקונקרטיה במקור פרנסתו.
7. **הנאשם** לקח אחריות על מעשיו וציין שלא ידע את כל הסיפור ושפעל מתוך לחץ שהפעילו עליו בני משפחתו.

דין והכרעה

אי הרשעה

8. אקדים ואומר, שמצאתי לקבל את טענות ב"כ הנאשם ולבטל את הרשעת הנאשם.
9. סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 מורה כך: "הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור."
10. בהלכת **כתב** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** נב(3) 337 (1997)) נקבע כך בנוגע לאי הרשעה:

"תכליתו של סעיף 71א לחוק, כפי שהיא משתקפת גם מן ההיסטוריה החקיקתית שלו, דומה אפוא לתכלית סעיף 1 לפקודת המבחן, המאפשר, כאמור לעיל, להטיל מבחן ללא הרשעה. מטרת שני אמצעים אלה הינה שיקומית. ואולם, כידוע, שיקומו של נאשם - הגם שהוא מהווה שיקול מהותי שלציבור כולו עניין בו - הינו אך אחד משיקולי הענישה, שאליו מיתוספים שיקולים אחרים הנובעים מאופייה של העבירה. אכן, ענישתו של נאשם היא אינדיווידואלית, ובית-המשפט בוחן עניינו של כל נאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, ובעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו אף

הוקעת מעשי העבירה - בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.

הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל."

11. עוד יש לתת את הדעת לדברים הבאים:

"מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין" (שם, פסקה 11). (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007)).

12. בענייננו, מצאתי שהנאשם הוא אדם נורמטיבי, בעל מערכת ערכים חיונית ובעל שאיפות רבות בנוגע לחייו ולעתידו. מתסקיר שירות המבחן ומדברי ב"כ הנאשם והנאשם עצמו בפניי ניתן לראות שהעבירה בה הורשע מהווה מעידה חד פעמית שאינה משקפת את דפוסי התנהגותו והתנהלותו היומיומיים. עם זאת, ניכר שההרשעה כבר משפיעה על חיי הנאשם, ופוגעת בעבודתו. התרשמתי שההליך הפלילי הותיר את חותמו בנאשם ומהווה גורם מרתיע ובנסיבות אלה מצאתי לבטל את הרשעתו. זאת, גם נוכח העובדה שהוכח בפניי שההרשעה אכן פגעה בעבודתו, בהתאם לדרישות הפסיקה (ראו, למשל, רע"פ 2768/18 שירי סיון נ' מדינת ישראל (נבו 12.06.2018); רע"פ 174/18 אלכסנדר שלפמן נ' מדינת ישראל (נבו 09.01.2018)).

13. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם.

14. הנאשם ירצה 100 שעות של"צ, וזאת בהתאם לתכנית שיערוך שירות המבחן. הנאשם יחל בריצוי בתוך 30 ימים מיום קבלת התכנית. הנאשם מזהר שאי ריצוי השל"צ יגרור הפקעתו והטלת עונש חלופי תחתיו. כמו כן ייתכן וההרשעה תושב על כנה.

מזכירות תשלח ההחלטה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ה' תמוז תשפ"ב, 04 יולי 2022, בהעדר הצדדים.